

عنوان مقاله:

اولویت بندی شاخص های رشد هوشمند شهری با مدل TOPSIS مطالعه موردی: مناطق شهری بوشهر (

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی اصغر عبداللہی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری و عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان

طاهره مومنی آزاد - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان

مرتضی حسن زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان

یاسر صباحی گراغانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

رشد هوشمند، اصطلاح رایجی برای یکپارچه سازی سیستم حمل و نقل و کاربری اراضی می باشد؛ که از توسعه های فشرده و کاربری های مختلط در مناطق شهری حمایت کرده است. و در تقابل با توسعه های اتومبیل محور و پراکنده در حاشیه شهر قرار می گیرد. رشد هوشمند به خلق الگوهای زیست و کاهش هزینه های خدمات عمومی منجر می شود. و یک روش پیشنهادی برای اصلاح پراکندگی است. و به عنوان یک راهکار برای حل معضلات شهری مورد توجه شهرسازان و مدیران شهری واقع شده است. بنابراین هدف از مقاله حاضر رتبه بندی شاخص های رشد هوشمند شهری، شهر بوشهر و عوامل موثر بر آن از طریق شاخص های مختلف (اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی، کاربری اراضی، و دسترسی-ارتباطات) می باشد. روش تحقیق مقاله حاضر، توصیفی-تحلیلی با استفاده از مشاهدات میدانی است. برای تجزیه و تحلیل داده ها از مدل های کمی برنامه ریزی، از جمله تکنیک های تصمیم گیری های چند معیاره تاپسیس و آنتروپی استفاده شده است. نتایج کلی تحقیق نشان می دهد، بین دو منطقه شهر بوشهر منطقه یک در شاخص اقتصادی و منطقه دو در شاخصهای اجتماعی، زیست محیطی و کاربری زمین بالاترین امتیازات را به خود اختصاص داده اند.

کلمات کلیدی:

رشد هوشمند شهری، TOPSIS، اولویت بندی، شهر بوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544295>

